

**Той, що смерті
не боявся**

**«За Ваш героїчний подвиг,
виявлений при форсуванні
ріки Дніпро, захопленні і
утриманні плацдарму на
правому березі ріки.»**

3 Указу Президії Верховної Ради СРСР

Саме з таким формулюванням було вручено нагороду цій мужній людині.

Палійов Антон (Антоній) Іванович
1921-1980

*В мальовничій місцевості Курщини є село Бобрава Рокитянського району (зараз Белгородської області). **21 січня 1921** року в селянській родині Івана Корнійовича та Варвари Іванівни Палійових народився первісток. Віддаючи данину тогочасним віянням хлопця назвали Антонієм*

Всього в родині буде шестеро дітей. Батько родини працював у колгоспі механізатором. Незважаючи на досить не просте життя в селі через постійну роботу, батьки змогли дати дітям освіту.

Антоній закінчив семирічку. Хлопець починає працювати обліковцем в колгоспі «Червона Армія». Як старший серед дітей допомагав батькам ставити малечу на ноги. Мріяв стати агрономом, бо понад усе любив бувати в полі, поглядаючи на безкрайні колгоспні поля.

Молодь передвоєнних часів дуже пишалася службою в армії. Прийшов час і Антонію виконувати свій почесний обов'язок перед Батьківщиною. З 15 вересня 1940 року проходить військову службу 1-й Приморській армії. За сумлінне виконання завдань командування отримав відпустку. Мріяв про довгоочікувану зустріч з рідними. Та не судилось...

22 червня 1941 року **розпочалась війна**. Всі відпустки було скасовано.

Підрозділ в якому служив Антоній Палійов деякий час був у тилу.

Довгий час на прохання відправити на фронт були відмови.

І ось нарешті в 1942 році направлений в діючу армію.

Кінець вересня 1943 року. Підрозділи 21 –го стрілецького полку 180 стрілецької дивізії з ходу форсували Дніпро. Перед всіма підрозділами, які висаджувались на Правобережжі стояло одне завдання – закріпитись і розширити плацдарм.

Наші війська на Букринському плацдармі потрапили в складну ситуацію.

Рота в якій воював А.Палійов зайняла вигідну висоту 142,4.

Завдання перед солдатами було таке: розширити захоплений, біля села Старі Петрівці, південно-західніше Києва, плацдарм.

За свою звитягу в бою за цю висоту три людини отримали звання Героя Радянського Союзу

Антон Іванович Палійов продовжував воювати. В 1944 році закінчив курси, отримав звання молодшого лейтенанта. Був направлений до військ 2-го Українського фронту. З боями пройшов Румунію, Угорщину, командував кулеметним взводом. На початку 1945 року продовжить навчання на курсах удосконалення офіцерського складу. В 1946 році пішов у запас.

- Перехід до мирного життя розпочав у селі Нижня Сироватка Сумського району. Працював у сфері торгівлі – головою сільпо – 14 років, заступником -18 років.

Майже тридцять років Герой Радянського Союзу Антон Іванович Палієв працює в системі споживчої кооперації. Зараз він — заступник голови правління Нізівського радгоспоб'єднання Сумської райспоживспілки. Ветеран війни проводить велику роботу по патріотичному вихованню молоді. На знімку: А. І. ПАЛІЄВ серед молодих працівників об'єднання.
Фото М. Руденка.

**Антон Іванович пережив своїх
однополчан – Героїв, та все одно
пішов із життя дуже рано. Не
стало прадіда 7 листопада 1980
року. Поховали А.І.Палійова з
усіма військовими почеснями. В
останню путь проводжали
односельці.**

**Як справжній чоловік він у житті
зробив головні справи свого життя:
побудував будинок, разом з
дружиною Ольгою Федорівною
виростив і виховав синів Валентина
та Віктора, посадив дерева.
Залишив після себе добру пам'ять,
достойну Героя.**